

ΣΤΕ 1815/2016 [Περιβαλλοντική αδειοδότηση ΧΥΤΑ Ηπείρου]

Περίληψη

-Καταλείπεται ευχέρεια στα κράτη μέλη για την επιλογή του τρόπου διαχείρισης των απορριμμάτων και των μεθόδων επεξεργασίας, με την υποχρέωση όμως, θέσπισης κριτηρίων που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας και στην υλοποίηση της αρχής της πρόληψης, η οποία συνίσταται στην πρόληψη ή μείωση της παραγωγής και της βλαπτικότητας των αποβλήτων και εν συνεχεία στην αξιοποίησή τους με επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και ανάκτηση ή χρήση ως πηγή ενέργειας, της αρχής της εγγύτητας, ώστε να επιτυγχάνεται η διάθεση των αποβλήτων στις πλησιέστερες στον τόπο παραγωγής τους εγκαταστάσεις και της αρχής της ασφαλούς διαθέσεως των αποβλήτων, με την οποία εξασφαλίζεται ότι η τελική διάθεση θα γίνεται με τρόπο και μέθοδο που δε θα προκαλεί βλάβη στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία.

-Ο λόγος ακυρώσεως περί του ότι δεν λήφθηκε υπόψη η υψηλή σεισμικότητα της περιοχής κατά τη σύνταξη της Μ.Π.Ε. πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, εφόσον το ζήτημα αυτό αντιμετωπίστηκε με τη μελέτη αυτή καθώς και με την προσβαλλόμενη πράξη, οι δε σχετικές εκτιμήσεις, ως τεχνικές, δεν υπόκεινται περαιτέρω στον ακυρωτικό έλεγχο.

-Οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις έχουν εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας λόγω μη ορθής στάθμισης της δημόσιας ωφέλειας και της προστασίας του περιβάλλοντος. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, εφόσον δεν προκύπτει -ούτε προβάλλεται- ότι την δημιουργία του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α. υπαγόρευσαν άλλοι λόγοι από την ανάγκη ορθολογικής διαχείρισης των στερεών αποβλήτων της περιοχής και τερματισμού της ανεξέλεγκτης διάθεσης των απορριμμάτων που λαμβάνει χώρα στις περιοχές που θα εξυπηρετούνται από τον Χ.Υ.Τ.Α.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Χρ. Παπανικολάου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση: α) της 3679/24.9.2003 απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου, με την οποία

- εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου “Κατασκευή λειτουργία και επανένταξη του Χώρου Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (Χ.Υ.Τ.Α.) της 2ης Διαχειριστικής Ενότητας της Περιφέρειας Ηπείρου - Διοικητικό Χ.Υ.Τ.Α. Θεσπρωτίας - Πρέβεζας, στη θέση “Ανατολικά του Καρβουναρίου” μεταξύ των τοπονομασιών “Μπρένγκα”, “Αραξη” και “Στέριζα” του Δήμου Παραμυθιάς, νομού Θεσπρωτίας” και β) της 6077/28.12.2004 απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου, με την οποία έγινε αναθεώρηση του Περιφερειακού Σχεδιασμού Διαχείρισης Στερεών αποβλήτων (ΠΣΔΑ) Περιφέρειας Ηπείρου.
3. Επειδή, οι αιτούντες, φερόμενοι ως κάτοικοι του Δημοτικού Διαμερίσματος Καρβουναρίου του Δήμου Παραμυθιάς, στα διοικητικά όρια του οποίου χωροθετήθηκε ο επίδικος Χ.Υ.Τ.Α., ασκούν με έννομο συμφέρον την υπό κρίση αίτηση.
 4. Επειδή, η δημοσίευση της πρώτης προσβαλλόμενης πράξης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου δεν επιβάλλεται από τον νόμο, αλλά προβλέπεται διαδικασία δημοσιοποίησής της κατά τους όρους της Κ.Υ.Α. Η.Π. 37111/2021/26.9.2003 (Β΄ 1391), η τήρηση ή μη της οποίας δεν επηρεάζει, κατ’ αρχήν, τη νομιμότητα της πράξης. Εξετάζεται όμως αν, από τα στοιχεία του φακέλου σε συνδυασμό με την πάροδο ικανού χρόνου από την τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας έως την κατάθεση της αίτησης ακυρώσεως, το εύλογο ενδιαφέρον των αιτούντων και τις εκάστοτε ιδιαίτερες περιστάσεις, συνάγεται ή τεκμαίρεται πλήρης γνώση της προσβαλλόμενης πράξης από τους αιτούντες σε χρόνο που καθιστά εκπρόθεσμη την ασκηθείσα αίτηση ακυρώσεως (ΣτΕ 673/2010 Ολομ., 2173/2002 Ολομ., 2006/2015, 3224/2014, 4317/2013, 4150/2011, 2474/2010, 1793/2009, 2469/2009, 1665/2009 κ.ά.).
 5. Επειδή, η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων εκδόθηκε στις 24.9.2003, η δε αίτηση ακυρώσεως ασκήθηκε στο κατάστημα του Ειρηνοδικείου Ηγουμενίτσας στις 27.5.2005, ήτοι μετά την παρέλευση σχεδόν 1 έτους και 8 μηνών. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, τηρήθηκαν εν προκειμένω οι τασσόμενες από την κ.υ.α. 75308/5512/26.10.1990 (Β΄ 691) διατυπώσεις δημοσιότητας και ειδικότερα στις 7.10.2003 δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Ελεύθερον Βήμα» η από 6.10.2003 ανακοίνωση του Προέδρου του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσπρωτίας, περί εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Ενόψει όμως, του ότι από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει εάν η προσβαλλόμενη πράξη κοινοποιήθηκε στους αιτούντες ή πότε έλαβαν γνώση αυτής, η υπό κρίση αίτηση θα πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκείται εμπροθέσμως, εάν ληφθεί υπόψη ιδίως ότι η 501/5.4.2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου περί κηρύξεως ως αναγκαστικώς απαλλοτριωτέας της επίμαχης έκτασης για την κατασκευή του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α. δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 22.4.2005, ένα περίπου μήνα προ της ασκήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως. Θα πρέπει

- συνεπώς, να απορριφθούν τα περί αντιθέτου προβαλλόμενα από την Διοίκηση με την έκθεση των απόψεών της
6. Επειδή, με την Οδηγία υπ' αριθ. 75/442/ΕΟΚ "περί στερεών αποβλήτων" (ΕΕΛ 194/25.7.1975) τέθηκαν ορισμένοι βασικοί κανόνες για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων στα Κράτη - μέλη. Η Οδηγία αυτή μεταφέρθηκε στο ελληνικό δίκαιο με την κοινή υπουργική απόφαση (εφεξής: Κ.Υ.Α.) 49541/1424/9.7.1986 (Α' 444). Η ως άνω Οδηγία τροποποιήθηκε με την Οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18.3.1991 (ΕΕΛ 78/26.3.1991), η οποία με το άρθρο 1 αυτής αντικατέστησε τα άρθρα 1-12 της προηγούμενης Οδηγίας. Τη νεότερη αυτή Οδηγία μετέφερε στην ελληνική έννομη τάξη η Κ.Υ.Α. υπ' αριθ. 69728/824/16.5.1996 (Β' 358/17. 5.1996), καταργηθείσα μεταγενεστέρως με το άρθρο 16 παρ. 3 της ΗΠ 50910/2727/03 (Β' 1909/22.12.2003). Ειδικότερα στην Κ.Υ.Α. του 1996 προβλέπεται η κατάρτιση σχεδίων διαχείρισης των απορριμμάτων σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Ο περιφερειακός σχεδιασμός περιλαμβάνει α) το πλαίσιο του σχεδιασμού, το οποίο καταρτίζεται, βάσει των κριτηρίων του εθνικού σχεδιασμού, από την οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή την οικεία Περιφέρεια, εγκρίνεται δε με απόφαση του Νομαρχιακού ή Περιφερειακού Συμβουλίου και β) την κυρίως μελέτη του σχεδιασμού. Κατ' επίκληση των άρθρων 7 και 8 της Κ.Υ.Α. του 1996 εκδόθηκε η 113944/27.10.1997 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Δημοσίας Τάξεως και των Υφυπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Υγείας Πρόνοιας (ΦΕΚ Β' 1016/17.11.1997), με την οποία θεσπίσθηκε «Εθνικός σχεδιασμός διαχείρισης στερεών αποβλήτων (Γενικές κατευθύνσεις της πολιτικής διαχείρισης των στερεών αποβλήτων)», συμπληρώθηκε δε και εξειδικεύθηκε με την κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας - Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας και Υγείας και Πρόνοιας 14312/1302/5.6.2000 (ΦΕΚ Β' 723/9.6.2000). Περαιτέρω, με την κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Δημοσίας Τάξεως και των Υφυπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Υγείας Πρόνοιας 114218/31.10.1997 (ΦΕΚ Β' 1016/17.11.1997) καθορίστηκαν οι τεχνικές προδιαγραφές για τις εργασίες διαχείρισεως των στερεών αποβλήτων καθώς και για τις εργασίες της «μετέπειτα φροντίδας» των εγκαταστάσεων ή χώρων μετά τον τερματισμό της λειτουργίας τους (βλ. άρθρο 1 της αποφάσεως). Στο παράρτημα Ι της ως άνω Κ.Υ.Α. του 1997 και στο άρθρο 3 αυτού καθορίζονται οι όροι και τα κριτήρια καταλληλότητας και επιλογής θέσεων εγκαταστάσεως διαχείρισεως αποβλήτων. Ειδικότερα για τους χώρους υγειονομικής ταφής τάσσονται ορισμένες απαγορεύσεις όπως λ.χ. απαγόρευση εγκαταστάσεως σε περιοχές αρχαιολογικών χώρων, σε περιοχές προστασίας της φύσεως κατά τον ν.

1650/86, εκτός αν η συγκεκριμένη χρήση έχει προβλεφθεί από άλλο διαχειριστικό σχέδιο ή άλλη νομοθετική ρύθμιση, σε οικιστικές περιοχές κ.λπ. Εν συνεχεία (παρ. 3.3) προσδιορίζονται κριτήρια συγκριτικής αξιολογήσεως και επιλογής Χ.Υ.Τ.Α., όπως: α) γεωλογικά, υδρογεωλογικά και υδρολογικά κριτήρια (ποιότητα εδάφους, διάβρωση, τεκτονικά χαρακτηριστικά - διαπερατότητα εδάφους - βάθος, ποιότητα υπογείων υδάτων - απόσταση και σπουδαιότητα των δυναμένων να επηρεασθούν ρεμμάτων και τελικών αποδεκτών) β) περιβαλλοντικά κριτήρια (σπουδαιότητα και απόσταση από ευαίσθητα οικοσυστήματα, σπουδαιότητα της χλωρίδας και πανίδας της περιοχής, αισθητική κατάσταση του κυρίως χώρου του Χ.Υ.Τ.Α., σε σχέση με την δυνατότητα αναβάθμισής του) γ) χωροταξικά κριτήρια (απόσταση από οικισμούς, στρατιωτικές εγκαταστάσεις και στρατόπεδα, χώρους με παρουσία μεγάλου αριθμού ατόμων, αρχαιολογικούς χώρους, αεροδρόμια - κατεύθυνση επικρατούντων ανέμων - ευχέρεια παρακάμψεως οικισμών για την πρόσβαση στον Χ.Υ.Τ.Α. - οδική απόσταση του χώρου από το κέντρο βάρους της εξυπηρετούμενης περιοχής - υπάρχουσα επιβάρυνση της ευρύτερης περιοχής) δ) κριτήρια λειτουργικά (εδαφομορφολογία του χώρου, ευχέρεια αποκτήσεώς του σε σχέση με το ιδιοκτησιακό του καθεστώς - διαθεσιμότητα υλικού επικαλύψεως) ε) κριτήρια οικονομικού κόστους. Ακολούθησε η Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 1999 (ΕΕ L 182), με την οποία τέθηκαν αυστηρές λειτουργικές και τεχνικές προδιαγραφές για τα απόβλητα και τους χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, ιδίως, σε ό,τι αφορά τους Χ.Υ.Τ.Α., τη θέση, την οργάνωση, τη διαχείριση, τον έλεγχο, την παύση λειτουργίας και τα μέτρα πρόληψης και προστασίας που θα πρέπει να λαμβάνονται για να μην απειλείται το περιβάλλον και ειδικότερα για να μην μολύνονται τα υπόγεια ύδατα. Στα άρθρα 4, 5 και 6 της οδηγίας αυτής προβλέπεται η κατηγοριοποίηση των Χ.Υ.Τ. σε χώρους επικινδύνων, μη επικινδύνων και αδρανών αποβλήτων. Περαιτέρω, στα άρθρα 5 και 6 αντίστοιχα, τίθεται η απαγόρευση ταφής ορισμένων κατηγοριών αποβλήτων (υγρά, απόβλητα τα οποία σε συνθήκες υγειονομικής ταφής είναι εκρηκτικά, οξειδωτικά, εύφλεκτα, απόβλητα νοσοκομείων, ελαστικά αυτοκινήτων κ.λπ.). Τέλος, στα άρθρα 6 και 7 της Οδηγίας ορίζονται οι κατηγορίες αποβλήτων, τις οποίες θα δέχονται οι υπόχρεοι φορείς λειτουργίας ανάλογα με την κατηγορία του χώρου υγειονομικής ταφής. Σε Χ.Υ.Τ. (εξαιρέσει των αδρανών) πραγματοποιείται η διάθεση μόνο αποβλήτων που έχουν υποστεί επεξεργασία και ειδικά για τους Χ.Υ.Τ. μη επικινδύνων αποβλήτων ορίζεται ότι μπορούν να χρησιμοποιούνται για αστικά απόβλητα, μη επικίνδυνα κάθε άλλης προέλευσης και σταθερά μη ενεργά με συμπεριφορά έκπλυσης αντίστοιχη προς αυτήν των μη επικινδύνων. Η λειτουργία των Χ.Υ.Τ.Α. υποβάλλεται πλέον σε καθεστώς προηγούμενης διοικητικής άδειας (άρθρα 7 και 8) και θεσπίζονται οι απαιτήσεις που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την επιλογή της θέσης του χώρου ταφής (Παράρτημα Ι). Ο χώρος που θα επιλεγεί πρέπει να πληροί

προϋποθέσεις που αφορούν: α) τις αποστάσεις των ορίων του από κατοικημένες περιοχές και χώρους αναψυχής, υδατορεύματα, στάσιμα επιφανειακά ύδατα, και άλλες γεωργικές ή αστικές περιοχές, β) την ύπαρξη υπόγειων ή παράκτιων υδάτων ή ζωνών προστασίας της φύσης, γ) τις γεωλογικές και υδρογεωλογικές συνθήκες της περιοχής, δ) τον κίνδυνο πλημμυρών, καθιζήσεων, κατολισθήσεων ή χιονοστιβάδων, ε) την προστασία της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής. Επιπλέον τέθηκαν προϋποθέσεις (Παράρτημα Ι) για τον έλεγχο των υδάτων και την διαχείριση των στραγγισμάτων, την προστασία του εδάφους και των υδάτων, τον έλεγχο της συγκέντρωσης και μετανάστευσης των αερίων του χώρου ταφής, την ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών οχλήσεων και κινδύνων (οσμές, σκόνη, θόρυβος, πουλιά, ζώδια, έντομα, αερολύματα, πυρκαγιές), την σταθερότητα της μάζας των αποβλήτων και των σχετικών κατασκευών και την ασφάλεια του χώρου για τον εντοπισμό και την αποθάρρυνση παράνομων αποθέσεων σε αυτόν. Η εν λόγω οδηγία μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με την Κ.Υ.Α. Η.Π. 29408/3508/10.12.2002, των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών - Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Υγείας και Πρόνοιας (Β' 1572). Με τις ρυθμίσεις της απόφασης αυτής προβλέφθηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Για την πραγματοποίηση της υγειονομικής ταφής αποβλήτων απαιτείται άδεια η οποία χορηγείται από την αρμόδια αρχή . . . 2. Για τη χορήγηση της άδειας αυτής ο ενδιαφερόμενος φορέας (. . .) . . . υποχρεούται να υποβάλει σχετική αίτηση . . . η οποία συνοδεύεται από: 2.1 Το φάκελο της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων . . . ο οποίος περιλαμβάνει εκτός από την απόφαση της ως άνω έγκρισης και τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση του έργου σύμφωνα με τις κείμενες σχετικές διατάξεις. 2.2. . . .». Στο Παράρτημα Ι της ίδιας κ.υ.α. ρυθμίζονται, κατ' όμοιο προς την Οδηγία 1999/31/ΕΚ τρόπο, οι γενικές απαιτήσεις για τους Χ.Υ.Τ. μη επικινδύνων, αδρανών και επικινδύνων αποβλήτων, σε ό,τι αφορά τη θέση, τον έλεγχο των υδάτων και την διαχείριση των στραγγισμάτων, την προστασία του εδάφους και των υδάτων κλπ. Επιπλέον ορίσθηκε ότι λεπτομερείς ρυθμίσεις για τους Χ.Υ.Τ. μη επικινδύνων και αδρανών αποβλήτων προβλέπονται στο Παράρτημα Ι της 114218/1997 κ.υ.α., ρυθμίσεις οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν ως έχουν, με τροποποιήσεις μόνο ως προς το Κεφάλαιο 5 και ειδικότερα, σε ό,τι αφορά τους Χ.Υ.Τ. μη επικινδύνων, τις παραγράφους 5.1.3 και 5.1.4, (συντελεστές υδροπερατότητας και πάχος του συστήματος μόνωσης), οι οποίες αντικαθίστανται από την παράγραφο 3.2 του Παραρτήματος Ι της κ.υ.α. του 2002. Στη συνέχεια με την Κ.Υ.Α. Η.Π. 50910/2727/16.12.2003 των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών - Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης - Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων - Υγείας και Πρόνοιας - Γεωργίας και Εμπορικής Ναυτιλίας επιδιώχθηκε η κατ' εφαρμογή των διατάξεων του

άρθρου 12 του ν. 1650/1986 πλήρης συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ώστε με τον καθορισμό κατευθύνσεων, μέτρων, όρων και διαδικασιών για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται κατά το δυνατόν οι αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και να εξασφαλίζεται κατά τον τρόπο αυτόν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας (άρθρο 1). Η διαχείριση των στερεών αποβλήτων πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο, άμεσα ή έμμεσα η υγεία του ανθρώπου και ότι δεν χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον. Ειδικότερα, λαμβάνονται μέτρα ώστε: α) να μην δημιουργούνται κίνδυνοι για το νερό, τον αέρα, το έδαφος, τη χλωρίδα, την πανίδα καθώς και την εν γένει βιώσιμη ανάπτυξη, β) να μην προκαλούνται ενοχλήσεις από το θόρυβο ή τις οσμές, γ) να μην προκαλείται αλλοίωση του τοπίου και των περιοχών που παρουσιάζουν ιδιαίτερο οικολογικό, πολιτιστικό, αισθητικό ενδιαφέρον (όπως αρχαιολογικοί χώροι, τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, ευαίσθητα οικοσυστήματα). Η διαχείριση των στερεών αποβλήτων διέπεται από τις αρχές της προφύλαξης και της πρόληψης, την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», την αρχή της εγγύτητας και την αρχή της επανόρθωσης των ζημιών στο περιβάλλον (άρθρο 4 παρ. 1, 2). Η επίτευξη των στόχων και η υλοποίηση των αρχών αυτών πραγματοποιείται μέσω του Εθνικού και των Περιφερειακών Σχεδίων Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (άρθρο 4 παρ. 3). Το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΕΣΔΑ) προσδιορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων στο σύνολο της χώρας και υποδεικνύει τα κατάλληλα μέτρα που προωθούν συνδυασμένα: α) την πρόληψη ή και τη μείωση της παραγωγής και της βλαπτικότητας των αποβλήτων, β) την αξιοποίηση των αποβλήτων, γ) την περιβαλλοντικά ασφαλή διαχείριση των αποβλήτων, δ) την χρησιμοποίηση των αποβλήτων ως πηγή ενέργειας, ε) την περιβαλλοντικά αποδεκτή και ασφαλή διάθεση των αποβλήτων που δεν υπόκεινται σε εργασίες αξιοποίησης και των υπολειμμάτων της επεξεργασίας των αποβλήτων, με στόχο την αειφορία, ζ) τη δημιουργία εθνικού δικτύου εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων, η) την κατάρτιση εθνικής στατιστικής αποβλήτων. Περαιτέρω, στο Παράρτημα ΙΙ της κ.υ.α. του 2003 εγκρίθηκε για πρώτη φορά το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων. Με την ίδια κ.υ.α. ορίζονται οι υπόχρεοι φορείς διαχείρισης στερεών αποβλήτων (άρθρο 7) και τίθενται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την διαχείριση των στερεών αποβλήτων (άρθρο 8). Ειδικότερα, προβλέπεται ότι οι εργασίες συλλογής και μεταφοράς των στερεών αποβλήτων, εκτελούνται με ευθύνη των οικείων Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού (άρθρο 7 παρ. 1 περ. β´) κατόπιν άδειας, που χορηγείται από τον οικείο Νομόρχη (άρθρο 8 παρ. 1). Για την διάθεση, αξιοποίηση, προσωρινή αποθήκευση και μεταφόρτωση των στερεών αποβλήτων απαιτείται έγκριση περιβαλλοντικών όρων, κατά τα οριζόμενα στο ν. 1650/1986, και τις

κανονιστικές πράξεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότησή του, και άδεια διάθεσης, αξιοποίησης, προσωρινής αποθήκευσης ή μεταφόρτωσης, που χορηγείται από τον οικείο Νομάρχη (άρθρο 8 παρ. 2 περ. α' και β'). Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας διάθεσης, αξιοποίησης κ.λπ. Με το άρθρο 16 της κ.υ.α. του 2003 καταργήθηκαν οι 69728/824/1996, 113944/1997 και 14312/2000 κ.υ.α. ορίσθηκε δε, περαιτέρω, ότι η κ.υ.α. 114218/1997 «Κατάρτιση πλαισίου προδιαγραφών και γενικών προγραμμάτων διαχείρισης στερεών αποβλήτων» (Β' 1016) εξακολουθεί να ισχύει έως ότου εκδοθεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 5 (παρ. 1 εδ. γ) κανονιστική πράξη, με την οποία θα τεθούν οι σχετικές τεχνικές προδιαγραφές. Παράλληλα με την εκπόνηση των απαραίτητων μελετών για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων, εκπονούνται και οι αναγκαίες τεχνικές μελέτες σχεδιασμού των εγκαταστάσεων ή έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων (άρθρο 8 παρ. 2α τελ. εδάφιο). Από τις πιο πάνω διατάξεις συνάγεται ότι η νομοθεσία για την διαχείριση των στερεών αποβλήτων, σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο, έχει ως στόχο την εφαρμογή των αρχών της προφύλαξης και της πρόληψης κατά την διαχείριση των στερεών αποβλήτων, για την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των ανθρώπων. Ο σχεδιασμός της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων διενεργείται σε τρία επίπεδα: εθνικό, περιφερειακό και τοπικό. Η εφαρμογή του περιφερειακού σχεδιασμού σε τοπικό επίπεδο, δηλαδή στις Διαχειριστικές Ενότητες που ορίσθηκαν από τον Περιφερειακό Σχεδιασμό, περιλαμβάνει την κατά την διαδικασία της Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης επιλογή των χώρων, στους οποίους θα κατασκευασθούν και θα λειτουργήσουν τα κριθέντα ως απαραίτητα για την διαχείριση των στερεών αποβλήτων έργα, ιδίως δε τα Κέντρα Διαλογής, οι Σταθμοί Μεταφόρτωσης και οι Χώροι Υγειονομικής Ταφής. Οι τελευταίοι υποδέχονται κατά κατηγορίες τα στερεά απόβλητα, ανάλογα με την επικινδυνότητα και τις ειδικότερες προϋποθέσεις διαχείρισής τους (Χ.Υ.Τ.Α. μη επικινδύνων, επικινδύνων και αδρανών στερεών αποβλήτων). Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά τους Χ.Υ.Τ. μη επικινδύνων, αυτοί προορίζονται ως χώροι διάθεσης, κυρίως, των αστικών απορριμμάτων, καθώς και των απορριμμάτων που παρουσιάζουν συμπεριφορά παρόμοια προς αυτά, επομένως, αυτονόητη προϋπόθεση του σχεδιασμού οποιουδήποτε Χ.Υ.Τ.Α. είναι η πρόβλεψη των κατάλληλων υποδομών για την διαλογή και επεξεργασία των στερεών αποβλήτων που θα διατίθενται σε αυτόν.

7. Επειδή, εξάλλου, ενόψει της συνταγματικής επιταγής του άρθρου 24 παρ. 1 για την προστασία του περιβάλλοντος, εκδόθηκε ο ν. 1650/1986 (Α' 160), με τον οποίο θεσπίστηκαν ρυθμίσεις περί της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων. Στο άρθρο 12 του νόμου αυτού ορίζονται τα εξής: «1. Η διαχείριση των στερεών αποβλήτων γίνεται με τρόπο ώστε: α) να μη δημιουργούνται κίνδυνοι για την υγεία και το περιβάλλον και ενοχλήσεις από

θόρυβο ή δυσοσμίες β) να μην προκαλείται υποβάθμιση στο φυσικό περιβάλλον και σε χώρους που παρουσιάζουν ιδιαίτερο οικολογικό, πολιτιστικό και αισθητικό ενδιαφέρον γ) να εξοικονομούνται πρώτες ύλες και να μπορεί να γίνει η μεγαλύτερη δυνατή επαναχρησιμοποίησή τους. 2. Υπόχρεοι φορείς για την διαχείριση των στερεών αποβλήτων είναι οι ΟΤΑ [...] 3. Η διαχείριση των στερεών αποβλήτων σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο γίνεται βάσει σχεδιασμού που αποσκοπεί στη μελέτη και τον καθορισμό των μεθόδων διαχείρισης καθώς και στη χωροθέτηση των εγκαταστάσεων διάθεσης των στερεών αποβλήτων. Κατά το σχεδιασμό λαμβάνονται υπόψη οι κοινωνικές, οικονομικές, τεχνικές, περιβαλλοντικές και εν γένει οι ειδικές συνθήκες της περιοχής [...]». Με τον ίδιο νόμο θεσπίστηκαν κανόνες αναφερόμενοι στις προϋποθέσεις και στη διαδικασία για την έγκριση της εγκατάστασης δραστηριοτήτων ή εκτέλεσης έργων, από τα οποία επαπειλούνται δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον. Εν συνεχεία οι διατάξεις του νόμου αυτού τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με το νεώτερο Ν. 3010/2002, με τον οποίο επιδιώκεται η εναρμόνιση προς τις Οδηγίες 97/11/ΕΕ «για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον» και 96/61/ΕΕ «για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης». Με το άρθρο 3 του νόμου αυτού ορίζονται για το περιεχόμενο και τη δημοσιότητα των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων τα εξής: «1. Η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων περιλαμβάνει τουλάχιστον: α) Περιγραφή του έργου ή της δραστηριότητας με πληροφορίες για το χώρο εγκατάστασης, το σχεδιασμό και το μέγεθός του. β) Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν σημαντικά από το προτεινόμενο έργο ή τη δραστηριότητα. γ) Εντοπισμό και αξιολόγηση των βασικών επιπτώσεων στο περιβάλλον. δ) Περιγραφή των μέτρων για την πρόληψη, μείωση ή αποκατάσταση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον. ε) Σύνοψη των κύριων εναλλακτικών λύσεων και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής της προτεινόμενης λύσης. στ) Απλή (μη τεχνική) περίληψη του συνόλου της μελέτης. ζ) Σύνοψη αναφορά των ενδεχόμενων δυσκολιών που προέκυψαν κατά την εκπόνηση της μελέτης. Οι προδιαγραφές και το ειδικότερο περιεχόμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων καθορίζονται με τις υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 10β του προηγούμενου άρθρου. 2. 3. Οι αποφάσεις που αφορούν στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων, για έργα πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, καθώς και οι γνωμοδοτήσεις της Διοίκησης για την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση επί των υποβαλλομένων Π.Π.Ε., διαβιβάζονται στο οικείο ή στα οικεία νομαρχιακά συμβούλια προκειμένου να λάβουν γνώση και να ενημερώσουν τους πολίτες και τους φορείς εκπροσώπησής τους». Περαιτέρω, με βάση εξουσιοδοτήσεις παρεχόμενες με διατάξεις του νόμου αυτού, αλλά και σε συμμόρφωση με τις ήδη μνημονευθείσες Οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ εκδόθηκε η κοινή απόφαση

- Η.Π. 15393/2332/5.8.2002 των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (Β' 1022/5.8.2002), με την οποία ορίζονται τα έργα και δραστηριότητες που κατατάσσονται σε 10 ομάδες, κοινές για την Α' και Β' κατηγορία του άρθρου 3 του Ν. 1650/1986 (άρθρο 1 Ν. 3010/ 2002) και υποδιαιρούνται στις υποκατηγορίες 1 και 2 για την Α' κατηγορία και 3 και 4 για τη Β' κατηγορία. Ειδικότερα, στην 4η Ομάδα (Συστήματα Υποδομών) περιλαμβάνεται η υγειονομική ταφή μη επικίνδυνων στερεών αποβλήτων, που κατατάσσεται στη δεύτερη υποκατηγορία της πρώτης κατηγορίας για ισοδύναμο πληθυσμού μικρότερο των 200.000. Σε αυτήν υπάγεται ο επίδικος Χ.Υ.Τ.Α., ο οποίος προορίζεται να εξυπηρετήσει την 2η Διαχειριστική Ενότητα της Περιφέρειας Ηπείρου, η οποία περιλαμβάνει μέρος των νομών Θεσπρωτίας (Δήμοι Αχέροντα, Μαργαριτίου, Παραμυθιάς, Συβότων και Κοινότητες Πέρδικας και Σουλίου) και Πρέβεζας (Δήμοι Πρέβεζας, Ζαλόγγου, Λούρου, Πάργας, της πόλεως Πρέβεζας και Φαναρίου) («διανομαρχιακός Χ.Υ.Τ.Α.») με συνολικό πληθυσμό 62.000 κατοίκων. Δεδομένου δε, ότι ο εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α. θα έχει ετήσια δυναμικότητα 36.000 τόνων το επίδικο έργο υπάγεται στο παράρτημα ΙΙ του άρθρου 5 της ως άνω Κ.Υ.Α. (αρ. 5.4 - Χώροι ταφής ολικής χωρητικότητας, άνω των 25.000 τόνων), επομένως, πρόκειται για έργο, για το οποίο απαιτείται ολοκληρωμένη πρόληψη και συνολική εκτίμηση των επιπτώσεων του στον αέρα, τα νερά και το έδαφος. Η Μ.Π.Ε. θα πρέπει, να περιέχει και τις ακόλουθες πληροφορίες (άρθρο 7 της Κ.Υ.Α. 11014/2003): τα κατάλληλα προληπτικά αντιρροπαντικά μέτρα, ιδίως με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, όπως ορίζονται στο Παράρτημα Ι της παρ. 6 του άρθρου 16, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων παρακολούθησης των εκπεμπόμενων ρύπων, την επιλογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν λαμβάνοντας υπόψη τα Κοινοτικά και Διεθνή δεδομένα και πρακτικές, τις πρώτες και βοηθητικές ύλες, τις ουσίες και την ενέργεια που χρησιμοποιούνται ή παράγονται από την εγκατάσταση, τις πηγές εκπομπών της εγκατάστασης, τη φύση και τις ποσότητες των προβλεπόμενων εκπομπών της εγκατάστασης καθώς και προσδιορισμό των σημαντικών επιπτώσεων των εκπομπών στο περιβάλλον, την προβλεπόμενη τεχνολογία και τις άλλες τεχνικές που αποσκοπούν στην πρόληψη των εκπομπών που προέρχονται από την εγκατάσταση ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν στη μείωσή τους, ενδεχομένως τα μέτρα πρόληψης και αξιοποίησης των αποβλήτων που παράγει η εγκατάσταση, τα αναγκαία μέτρα μετά την οριστική παύση της δραστηριότητας ώστε ν' αποφεύγεται κάθε κίνδυνος ρύπανσης και ο χώρος να αποκαθίσταται ικανοποιητικά, όπως και τα προβλεπόμενα μέτρα παρακολούθησης των εκπομπών αυτών στο περιβάλλον.
8. Επειδή, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 4357/2011 7μελούς), με τις προαναφερθείσες ρυθμίσεις του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου, εισάγεται αυστηρό κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο ρυθμίζει συνολικά το ζήτημα της διαχείρισης των αποβλήτων, κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία του

περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, και το οποίο προβλέπει ολοκληρωμένο σχεδιασμό, τόσο σε εθνικό επίπεδο με την κατάρτιση προδιαγραφών και γενικών προγραμμάτων, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο με την εξειδίκευση των εθνικών στόχων και την επιλογή, σε συμφωνία προς τον υπερκείμενο σχεδιασμό, των κατάλληλων χώρων για την εγκατάσταση των μονάδων, οι οποίες εν συνεχεία χωροθετούνται και αδειοδοτούνται κατόπιν εκδόσεως των οικείων Π.Π.Ε.Α. και εγκρίσεων περιβαλλοντικών όρων. Από τις αυτές ως άνω διατάξεις συνάγεται ότι καταλείπεται ευχέρεια στα κράτη μέλη για την επιλογή του τρόπου διαχείρισης των απορριμμάτων και των μεθόδων επεξεργασίας, με την υποχρέωση όμως, θέσπισης κριτηρίων που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας και στην υλοποίηση των τασσομένων από τις οδηγίες στόχων και αρχών και ειδικότερα της αρχής της πρόληψης, η οποία συνίσταται στην πρόληψη ή μείωση της παραγωγής και της βλαπτικότητας των αποβλήτων και εν συνεχεία στην αξιοποίησή τους με επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και ανάκτηση ή χρήση ως πηγή ενέργειας, της αρχής της εγγύτητας, ώστε να επιτυγχάνεται η διάθεση των αποβλήτων στις πλησιέστερες στον τόπο παραγωγής τους εγκαταστάσεις και της αρχής της ασφαλούς διαθέσεως των αποβλήτων, με την οποία εξασφαλίζεται ότι η τελική διάθεση θα γίνεται με τρόπο και μέθοδο που δεν θα προκαλεί βλάβη στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Εξάλλου, η ευχέρεια των κρατών μελών ως προς την επιλογή της μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων διατηρήθηκε και με τις νεότερες οδηγίες 2006/12 και, μετά την κατάργηση αυτής, 2008/98, στις οποίες παρατίθεται ένας μη εξαντλητικός κατάλογος εργασιών διάθεσης, που περιλαμβάνει και την υγειονομική ταφή, χωρίς να προκρίνεται η επιλογή κάποιας εξ αυτών. Εκ τούτων έπεται ότι η επιλογή της καταλληλότερης μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων σε συγκεκριμένη εγκατάσταση, εναπόκειται στην, ανέλεγκτη ακυρωτικά, τεχνική κρίση της Διοίκησης, με την προϋπόθεση, όμως, ότι τηρούνται οι ανωτέρω κανόνες και αρχές και ότι η επιλεγόμενη μέθοδος εντάσσεται στο πλαίσιο του εθνικού σχεδιασμού.

9. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με τα πρακτικά της 66ης συνεδρίασης της 20.3.2003 του Περιφερειακού Συμβουλίου Περιφέρειας Ηπείρου εγκρίθηκε ο περιφερειακός σχεδιασμός των Χ.Υ.Τ.Α. της Περιφέρειας Ηπείρου (α΄ στάδιο σχεδιασμού), με την δημιουργία τεσσάρων διαχειριστικών ενοτήτων: 1η διαχειριστική ενότητα για το νομό Ιωαννίνων για όλους τους Δήμους και Κοινότητες του νομού και συνολικό πληθυσμό 170.000 περίπου κατοίκων, 2η διαχειριστική ενότητα για μέρος των νομών Θεσπρωτίας (Δήμοι Αχέροντα, Μαργαριτίου, Παραμυθιάς, Συβότων και Κοινότητες Πέρδικας και Σουλίου) και Πρέβεζας (Δήμοι Πρέβεζας, Ζαλόγγου, Λούρου, Πάργας, της πόλεως Πρέβεζας και Φαναρίου) («διανομαρχιακός Χ.Υ.Τ.Α.») και συνολικό πληθυσμό 62.000 κατοίκων, 3η διαχειριστική ενότητα για το νομό Άρτας και μέρος του νομού Πρέβεζας (Δήμοι Ανωγείου, Θεσπρωτικού και Φιλιπιάδος και

Κοινότητα Κρανέος) και συνολικό πληθυσμό 95.000 κατοίκων και 4η διαχειριστική ενότητα για το υπόλοιπο μέρος του νομού Θεσπρωτίας (Δήμοι Ηγουμενίτσας, Παραποτάμου, Φιλιατών και Σαγιάδας). Εν συνεχεία, κατά το δεύτερο στάδιο σχεδιασμού καταρτίστηκε (τον Οκτώβριο 2002) η κυρίως μελέτη σχεδιασμού διαχείρισης στερεών αποβλήτων της 2ης διαχειριστικής ενότητας, με την οποία υποδείχθηκαν ως υποψήφιες περιοχές για την υποδοχή του Χ.Υ.Τ.Α. οι θέσεις «Σιμπτήρι 1», «Σιμπτήρι 2», «Φλαμουριά» και «Βαθύλακκος». Η μελέτη αυτή συμπληρώθηκε τον Ιούνιο 2003, με την αξιολόγηση άλλης μια θέσης «Ανατολικά του Οικισμού Καρβουνάρι» στο Δήμο Παραμυθιάς του νομού Θεσπρωτίας». Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της μελέτης αυτής (σελ. 19-20 του συμπληρωματικού τεύχους) οι θέσεις «Σιμπτήρι 2» και «Ανατολικά του Οικισμού Καρβουνάρι» φαίνεται να υπερτερούν έναντι των υπολοίπων. Κατόπιν της από 13.6.2003 εισηγήσεως της αρμόδιας Επιτροπής του άρθρου 9 εδαφ. ΙΙΙ, Α, 2, βii της κ.υ.α. 69728/824/96 να επιλεγεί για την δημιουργία Χ.Υ.Τ.Α. της 2ης διαχειριστικής ενότητας της Περιφέρειας Ηπείρου η θέση «Ανατολικά του Οικισμού Καρβουνάρι», ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Ηπείρου ενέκρινε με την 4084/15.7.2003 απόφασή του ως πλέον κατάλληλη την θέση αυτή για την δημιουργία του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α. Ακολούθως, με την 3014/31.7.2003 απόφασή του, ο Γενικός Διευθυντής της Περιφέρειας Ηπείρου γνωμοδότησε θετικά επί της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης του ανωτέρω Χ.Υ.Τ.Α. και με την υπ' αριθμ. 3679/24.9.2003 απόφασή του ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Ηπείρου ενέκρινε περιβαλλοντικούς όρους για την κατασκευή και λειτουργία του. Στη συνέχεια, βάσει της μεταβατικής διάταξης του άρθρου 16 παρ.2 α. της κ.υ.α. Η.Π. 50910/2727/16.12.2003 (Α' 1909/22.12.2003), έγινε αναθεώρηση του Περιφερειακού Σχεδιασμού Διαχείρισης στερεών αποβλήτων (ΠΣΔΑ) Περιφέρειας Ηπείρου με την 6077/28.12.2004 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου. Τέλος, με την 501/5.4.2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου (Δ' 433) κηρύχθηκε ως αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα η έκταση στην περιοχή που προορίζεται για την κατασκευή του ως άνω Χ.Υ.Τ.Α.

10. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου, με την οποία έγινε αναθεώρηση του Περιφερειακού Σχεδιασμού Διαχείρισης Στερεών αποβλήτων (ΠΣΔΑ) Περιφέρειας Ηπείρου είναι μη νόμιμη διότι : α) ότι η απόφαση του Γ.Γ.Π. Ηπείρου έχει ασαφή διατύπωση και ως προς το έργο και ως προς την περιοχή που αφορά, με σκοπό να αποφύγει τις αντιδράσεις των κατοίκων της περιοχής, όσον αφορά τις επιπτώσεις που θα έχει το έργο στην περιοχή τους, καθώς και ότι η δημοσιοποίησή της είναι το ίδιο ασαφής, β) ότι για το νομό Ιωαννίνων δεν χωροθετεί Χ.Υ.Τ.Α. και γ) ότι, κατά δυσμενή και διακριτική μεταχείριση, δεν λαμβάνονται υπόψη οι επιφυλάξεις του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας σε σχέση με την χωροθέτηση του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α., όπως έγινε με

- άλλους Δήμους και ότι η αρνητική γνωμοδότηση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας (100/2004) εκλαμβάνεται παρανόμως ως θετική.
11. Επειδή, όπως έχει κριθεί, το εγκρινόμενο κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 της κ.υ.α. 50910/2727/16.12.2003 (Β' 1909) Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΠΕ.Σ.Δ.Α.), το οποίο αποτελεί εξειδίκευση του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης (ΕΣΔΑ) και ισχύει για περιορισμένο χρονικό διάστημα, περιέχει κυρίως καταγραφές πραγματικών καταστάσεων και προτάσεις επιλογής συγκεκριμένων ενοτήτων διαχείρισεως αποβλήτων (βλ. ΣτΕ 901-904/2011, 7μ.). Ειδικότερα, με την ως άνω 6077/2004 απόφαση του Γ.Γ.Π. Ηπείρου εγκρίθηκε μελέτη, η οποία, μεταξύ άλλων, όρισε κριτήρια αποκλεισμού, καταλληλότητας και επιλογής μεθόδων για τη διαχείριση των αποβλήτων και προέβλεψε έναν οδηγό για τη διαδικασία χωροθέτησης, χωρίς όμως να επιλέξει συγκεκριμένες θέσεις Χ.Υ.Τ.Α. (βλ. και ΣτΕ 4626/2013). Εξάλλου, από το προοίμιο της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει σαφώς ότι κατά την έγκριση του σχεδίου ελήφθη υπόψη η εν λόγω γνωμοδότηση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας. Κατόπιν τούτων οι ανωτέρω λόγοι (σκέψη 10) ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.
 12. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν στη συνέχεια σειρά λόγων στρεφόμενων κατά της νομιμότητας της πρώτης προβαλλόμενης απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Ειδικότερα, προβάλλουν ότι η σύνταξη της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) του Χ.Υ.Τ.Α. για την επιλεγείσα περιοχή και η έγκρισή της παρανόμως προηγήθηκε του σταδίου του περιφερειακού σχεδιασμού και της έγκρισης χωροθέτησης του έργου. Επίσης ισχυρίζονται ότι υπάρχει ουσιαστική έλλειψη στην μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του εν λόγω έργου καθώς στην πράξη αναθεώρησης του Περιφερειακού Σχεδιασμού καθορίζεται το πρώτον η μηχανική διαλογή των αποβλήτων σε όλους τους Χ.Υ.Τ.Α. της περιφέρειας, με αποτέλεσμα να προστεθεί ένας όρος λειτουργίας του Χ.Υ.Τ.Α., ο οποίος δεν είχε προβλεφθεί κατά το στάδιο έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων. Κατά το πρώτο σκέλος του, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι στην προκείμενη περίπτωση τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία που τάσσεται από την κ.υ.α. 69728/824/1996, καθώς της εκδόσεως της προσβαλλόμενης Α.Ε.Π.Ο. προηγήθηκε η έγκριση του Περιφερειακού Σχεδιασμού των Χ.Υ.Τ.Α. της Περιφέρειας Ηπείρου (με τα από 20.3.2003 πρακτικά της 66ης συνεδρίασης του Περιφερειακού Συμβουλίου Περιφέρειας Ηπείρου), με την οποία ολοκληρώθηκε το α' στάδιο σχεδιασμού, η κατάρτιση της κυρίως μελέτης σχεδιασμού και η έγκριση της πλέον κατάλληλης θέσης για την δημιουργία Χ.Υ.Τ.Α της 2ης διαχειριστικής ενότητας της Περιφέρειας Ηπείρου (βλ. την υπ' αριθμ. 4084/15.7.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου), με την οποία ολοκληρώθηκε το β' στάδιο σχεδιασμού. Εάν δε οι αιτούντες υπολαμβάνουν ότι μη νομίμως η έκδοση της προσβαλλόμενης Α.Ε.Π.Ο. προηγήθηκε της υπ' αριθμ. 6077/28.12.2004 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου, με την οποία έγινε

αναθεώρηση του Περιφερειακού Σχεδιασμού, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί, διότι κατά το χρόνο έκδοσης της Α.Ε.Π.Ο. (24.9.2003) δεν είχε δημοσιευθεί η κ.υ.α. Η.Π. 50910/2727/2003 (22.12.2003), που επέβαλε την αναθεώρηση των υφισταμένων περιφερειακών σχεδιασμών εντός διετίας, κατά συνέπεια η πράξη αυτή είχε νομίμως εκδοθεί σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς της κ.υ.α. 69728/824/1996, δεν επιβαλλόταν δε για την έκδοση της πράξης να προηγηθεί ο προβλεπόμενος από την κ.υ.α. Η.Π. 50910/2727/2003 σχεδιασμός διαχείρισης σε επίπεδο Περιφέρειας (πρβλ. ΣτΕ 859/2008). Ούτε όμως, η πράξη αυτή κατέστη, μετά την έκδοση της κ.υ.α. Η.Π. 50910/2727/2003, παράνομη, εφόσον, όπως προαναφέρθηκε, οι ενδεχόμενες τροποποιήσεις που επέρχονται στον υφιστάμενο περιφερειακό σχεδιασμό με την αναθεώρησή του, και μάλιστα είναι πιθανόν να επιβάλλουν την τροποποίηση των ήδη εκδοθεισών, με βάση τον αρχικό σχεδιασμό, Α.Ε.Π.Ο., δεν καθιστούν ωστόσο, άνευ ετέρου, παράνομες τις πράξεις αυτές. Συνεπώς, θα πρέπει να απορριφθεί ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως και κατά το μέρος αυτό.

13. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν ότι δεν υπήρχε αναγκαιότητα για την δημιουργία διανομαρχιακού Χ.Υ.Τ.Α., που να καλύπτει την ευρεία περιοχή των Νομαρχιών Θεσπρωτίας και Πρέβεζας, καθώς αφενός πληρούται το πληθυσμιακό κριτήριο για την κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. ανά νομό, διότι κατά την θερινή περίοδο οι κάτοικοι των Δήμων του Νομού Θεσπρωτίας αυξάνονται σε 30.000, αφετέρου ο μεγάλος όγκος των απορριμμάτων θα προέρχεται από την πόλη της Πρέβεζας και τις κοντινές παραλιακές περιοχές, με αποτέλεσμα να απαιτείται να διανυθούν πολύ μεγάλες αποστάσεις έως τον χώρο που επιλέχθηκε για την κατασκευή του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α., με την ανάγκη δημιουργίας μεγάλου σταθμού υποδοχής στην Πρέβεζα.
14. Επειδή, η αναγκαιότητα της δημιουργίας του επίμαχου Χ.Υ.Τ.Α. εξετάσθηκε κατά την έγκριση του περιφερειακού σχεδιασμού των Χ.Υ.Τ.Α. της Περιφέρειας Ηπείρου (α΄ στάδιο σχεδιασμού), όπου προκρίθηκε η δημιουργία τεσσάρων διαχειριστικών ενοτήτων (απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Περιφέρειας Ηπείρου, 66η συνεδρίαση της 20.3.2003) και, ειδικότερα, η δημιουργία της 2ης διαχειριστικής ενότητας για μέρος των νομών Θεσπρωτίας (Δήμοι Αχέροντα, Μαργαριτίου, Παραμυθιάς, Συβότων και Κοινότητες Πέρδικας και Σουλίου) και Πρέβεζας (Δήμοι Πρέβεζας, Ζαλόγγου, Λούρου, Πάργας, της πόλεως Πρέβεζας και Φαναρίου) («διανομαρχιακός Χ.Υ.Τ.Α.») με συνολικό πληθυσμό 62.000 κατοίκων. Όπως εξάλλου, προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, η Περιφέρεια κατέληξε σε αυτήν τη λύση με την εφαρμογή πληθυσμιακών, τεχνικών, οικονομικών διοικητικών και περιβαλλοντικών κριτηρίων. Κατά συνέπεια, η δημιουργία τεσσάρων διαχειριστικών ενοτήτων, μεταξύ των οποίων η 2η που καλύπτει με κοινό Χ.Υ.Τ.Α. (διανομαρχιακό) τους νομούς Θεσπρωτίας και Πρέβεζας αιτιολογείται κατ' αρχήν επαρκώς, ενώ είναι περαιτέρω, ανέλεγκτη ακυρωτικώς η

- ουσιαστική εκτίμηση της Διοίκησης σχετικά με το ζήτημα αυτό. Εξάλλου, αορίστως οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι θα απαιτείται να διανυθούν μεγάλες αποστάσεις από την πόλη της Πρέβεζας ως τον χώρο του Χ.Υ.Τ.Α.. Ενόψει των ανωτέρω, ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
15. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν ότι από την λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. δημιουργείται κίνδυνος ρύπανσης του υδροφόρου ορίζοντα, δεδομένου ότι η περιοχή έχει ακατάλληλα εδάφη (υδατοπερατά και σαθρά). Όπως προκύπτει από τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την κατασκευή του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α., η προτεινόμενη θέση βρίσκεται εντός του επιφανειακού αναπτύγματος των σχιστόλιθων με Ποσειδώνιες που κατατάσσεται στα αδιαπέρατα πετρώματα (βλ. κεφ. 4.2 της Μ.Π.Ε.). Στην προτεινόμενη θέση, σύμφωνα με την Μ.Π.Ε., το πάχος των πετρωμάτων αυτών και η επιφανειακή εξάπλωσή τους είναι τα μέγιστα που παρουσιάζονται στην ευρύτερη περιοχή και ουσιαστικά αποτελούν ευνοϊκό παράγοντα, καθώς ο σχηματισμός συνιστά ένα πολύ καλό, πρακτικά αδιαπέρατο επικάλυμμα (κεφ. 4.2.1 σελ. 4). Τα παραπάνω συμπεράσματα της Μ.Π.Ε. επιβεβαιώνονται και από το υπ' αριθμ. 3482/25.7.2003 έγγραφο του Τμήματος Διαχείρισης Υδατικών Πόρων της Περιφέρειας Ηπείρου, σύμφωνα με το οποίο «η εγκατάσταση του Χ.Υ.Τ.Α. στον αδιαπέρατο σχηματισμό των σχιστόλιθων με Ποσειδωνίες, η ύπαρξη περίξ αυτού των σχηματισμών Ammonitico Rosso και Ασβεστόλιθων Βίγλας και τα προτεινόμενα τεχνικά έργα συνηγορούν ότι καμία επίπτωση δεν θα έχει η λειτουργία του στα υδροφόρα της ευρύτερης περιοχής. Επίσης ο τρόπος διαχείρισης των στραγγισμάτων συνηγορεί ότι δεν θα υπάρξουν προβλήματα ρύπανσης για τον σε αρκετή απόσταση ρέοντα Κωκκυτό ποταμό». Ειδικώς, για την διαχείριση των στραγγισμάτων για την προστασία των υπογείων και επιφανειακών υδάτων στην Μ.Π.Ε. έχει σχεδιασθεί ολοκληρωμένο σύστημα που περιλαμβάνει: χρήση σύνθετου τεχνητού γεωλογικού φραγμού, μέτρα προστασίας των επιφανειακών νερών (τάφρος απορροής ομβρίων, κατάλληλες κλίσεις του απορριμματικού αναγλύφου για την αποτροπή εισόδου ομβρίων εντός των αποθέσεων), σύστημα αγωγών συλλογής και μεταφοράς των στραγγισμάτων σε μονάδα επεξεργασίας, κατασκευή γεωτρήσεων ελέγχου των υπογείων υδάτων και δειγματοληψίες στραγγισμάτων και επιφανειακών νερών (κεφ. 10.4.3. της Μ.Π.Ε. και όρους 4-5 της προσβαλλόμενης Ε.Π.Ο.). Από τα παραπάνω προκύπτει ότι αφενός οι υδρογεωλογικές συνθήκες της περιοχής δεν καθιστούν απαγορευτική την εγκατάσταση Χ.Υ.Τ.Α. στην προτεινόμενη θέση, αφετέρου έχουν ληφθεί κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή της ρύπανσης του υδροφόρου ορίζοντα από τη λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. Κατά συνέπεια, ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
16. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν, εξάλλου, ότι με την δημιουργία του εν λόγω διανομαρχιακού Χ.Υ.Τ.Α. συντελείται παράβαση της αρχής της αντιμετώπισης της ρύπανσης στην πηγή δημιουργίας της, λόγω της μεταφοράς ρύπανσης από

μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη, επικαλούμενοι την οδηγία για τα ύδατα (2000/60/EK, που μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το ν. 3199/2003, Α' 280), στο δε σχεδιασμό υδάτινων πόρων Ηπείρου δεν προβλέπεται αυτή η μεταφορά ρύπανσης, με συνέπεια να υπάρχει έλλειψη σχεδιασμού για το συγκεκριμένο έργο. Το επίμαχο έργο κατασκευής Χ.Υ.Τ.Α. διέπεται από τη κοινοτική νομοθεσία για τη διαχείριση στερεών αποβλήτων, οι βασικοί κανόνες της οποίας τέθηκαν με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου και όχι από την οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23.10.2000 «για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» (L 327). Κατά τη νομοθεσία αυτή επιδιώκεται ο σχεδιασμός της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων σε επίπεδο εθνικό και περιφερειακό, τα δε ζητήματα προστασίας των υδάτων αποτελούν βασική παράμετρο του σχεδιασμού αυτού (βλ. άρθρο 4 των οδηγιών 75/442 και 91/156 και των κ.υ.α. 69728/824/1996 και Η.Π. 50910/2727/2003, παράρτημα Ι της οδηγίας 1999/31/EK του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 1999 περί υγειονομικής ταφής). Ενόψει των ανωτέρω δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/EK, ούτε απαιτείτο το εν λόγω έργο να αποτυπώνεται στο σχεδιασμό υδατικών πόρων Ηπείρου, εφόσον δεν αποτελεί έργο αξιοποίησης υδατικών πόρων, αλλά υπόκειται στον ειδικότερο σχεδιασμό διαχείρισης στερεών αποβλήτων που έχει συντελεσθεί, όπως προεκτέθηκε, στο επίπεδο της Περιφέρειας Ηπείρου. Εξάλλου, η διαχείριση των αποβλήτων διέπεται από την αρχή της αντιμετώπισης της ρύπανσης κατά προτεραιότητα στην πηγή, αρχή η οποία θεσπίζεται όσον αφορά τη δράση της Κοινότητας στο τομέα του περιβάλλοντος με το άρθρο 174 της ΣυνθΕΚ (πρώην άρθρο 130Ρ). Τούτο συνεπάγεται ότι εναπόκειται σε κάθε περιφέρεια, κοινότητα ή τοπική οντότητα να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την αποδοχή, την επεξεργασία και τη διάθεση των δικών τους αποβλήτων, σε τόπο όσο το δυνατόν πλησιέστερο προς το τόπο της παραγωγής τους, ώστε να περιορίζεται κατά το δυνατόν η μεταφορά τους (βλ. αποφάσεις Δ.Ε.Κ. της 17ης Μαρτίου 1993, 55/91, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκ. 13 και της 9ης Ιουλίου 1992, C-2/90, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκ. 35). Ωστόσο, από την παραπάνω αρχή δεν προκύπτει ότι απαγορεύεται η εξυπηρέτηση περισσότερων τοπικών περιφερειών (λ.χ. νομών) από τον ίδιο Χ.Υ.Τ.Α., εφόσον, για λόγους που συνδέονται με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε περιοχής, η διαχείριση των αποβλήτων προβλέπεται να εξυπηρετείται καλύτερα σε επίπεδο διαπεριφερειακό ή διανομαρχιακό. Εν προκειμένω, όπως αναπτύχθηκε παραπάνω, η αναγκαιότητα δημιουργίας ενιαίας διαχειριστικής ενότητας για μέρος των νομών Θεσπρωτίας και Πρέβεζας με την κατασκευή ενός Χ.Υ.Τ.Α. στην επίμαχη περιοχή του Δ.Δ. Καρβουναρίου, αιτιολογείται επαρκώς. Συνεπώς, θα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από τους αιτούντες.

17. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν ότι κατά το στάδιο του περιφερειακού

σχεδιασμού δεν εξετάσθηκαν εναλλακτικές λύσεις για διάφορες άλλες θέσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις δημιουργίας Χ.Υ.Τ.Α., ότι θα έπρεπε πάντως να έχουν προταθεί 2 θέσεις στο Νομό Θεσπρωτίας και 4 θέσεις στο Νομό Πρέβεζας, βάσει του πληθυσμού των νομών αυτών και ότι ο Νομός Πρέβεζας διέθετε κατάλληλες προς τούτο περιοχές στους Δήμους Λούρου και Θεσπρωτικού που έχουν το κατάλληλο υπέδαφος και είναι απομακρυσμένες από τουριστικές περιοχές. Από τα ανωτέρω εκτεθέντα, προκύπτει ότι κατά το β' στάδιο του περιφερειακού σχεδιασμού («κυρίως μελέτη σχεδιασμού») εξετάσθηκαν, πλην της τελικώς επιλεγείσας, άλλες 4 εναλλακτικές λύσεις για την δημιουργία του Χ.Υ.Τ.Α. της 2ης διαχειριστικής ενότητας και αξιολογήθηκαν συγκριτικά με την τελικώς επιλεγείσα επίμαχη θέση. Συνεπώς, εξετάσθηκαν κατ' αρχήν εναλλακτικές λύσεις για την επιλογή της θέσης κατασκευής του Χ.Υ.Τ.Α. Περαιτέρω, οι αιτούντες αυθαιρέτως, επικαλούμενοι αποκλειστικά και μόνο το πληθυσμιακό κριτήριο, προσδιορίζουν τις θέσεις που έπρεπε να προταθούν για την κατασκευή του Χ.Υ.Τ.Α. σε 2 για το Νομό Θεσπρωτίας και 4 για το Νομό Πρέβεζας, αν και σύμφωνα με το άρθρο 5 της κ.υ.α. οικ. 113944/27.10.1997 (Β' 1016) οι χώροι που προεπιλέγονται ως κατ' αρχήν κατάλληλοι είναι 3 έως 4. Εξάλλου, αορίστως οι αιτούντες αναφέρονται σε περιοχές στους Δήμους Λούρου και Θεσπρωτικού που διαθέτουν κατάλληλες περιοχές για δημιουργία Χ.Υ.Τ.Α., χωρίς να προβάλουν ότι αγνοήθηκε άλλη προδήλως εξεταστέα εναλλακτική λύση χωροθετήσεως (πρβλ. ΣτΕ 2466/2008, 3170/2012). Κατά συνέπεια, ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

18. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν ότι στη δημοσιοποίηση της Μ.Π.Ε. υπήρξε ασάφεια στην περιγραφή της θέσης του Χ.Υ.Τ.Α. που οδήγησε σε σύγχυση και παραπλάνηση των κατοίκων της περιοχής, ώστε το πραγματικά προωθούμενο έργο να γίνει αντιληπτό μόλις ξεκίνησε η διαδικασία της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την από 11.8.2003 ανακοίνωση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας εκλήθη κάθε ενδιαφερόμενος πολίτης να καταθέσει απόψεις ως προς το περιεχόμενο της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για το έργο «Χ.Υ.Τ.Α. 2ης διαχειριστικής ενότητας Περιφέρειας Ηπείρου - Διανομαρχιακός Χ.Υ.Τ.Α. Πρέβεζας - Θεσπρωτίας» στο Δ.Δ. Καρβουναρίου Δήμου Παραμυθιάς, ενώ επισημάνθηκε ότι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στο Τμήμα Προστασίας Περιβάλλοντος από όπου μπορούν να λάβουν γνώση κάθε εργάσιμη ημέρα από 10.00 έως 13.00 του περιεχομένου της μελέτης και όπου θα καταθέσουν και τις έγγραφες απόψεις τους. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η ως άνω ανακοίνωση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας περιείχε τα απαιτούμενα από το άρθρο 5 της κυα 75308/5512/26.10.1990 (Β' 691) στοιχεία και ήταν αρκούντως σαφής ως προς το είδος του έργου και την περιοχή που αφορά. Σε κάθε περίπτωση, κάθε ενδιαφερόμενος είχε τη δυνατότητα να λάβει πλήρη γνώση του περιεχομένου της μελέτης αυτής και

- να εκφράσει εγγράφως τις απόψεις του στην ορισθείσα προς τούτο υπηρεσία της Νομαρχίας. Πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ως αβάσιμος και ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως.
19. Επειδή, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι κατά την σύνταξη της Μ.Π.Ε. δεν ελήφθησαν υπόψη τα εξής: α) ότι η επίμαχη θέση είναι αμιγώς κτηνοτροφική, με πλήθος κτηνοτροφικών μονάδων, καθώς το Δ.Δ. Καρβουναρίου είναι το μεγαλύτερο σε ζωικό κεφάλαιο στην περιοχή, αναφέρεται δε ότι σε επαφή με τον χώρο που προορίζεται για την κατασκευή του Χ.Υ.Τ.Α. ευρίσκονται 11.550 αιγοπρόβατα και 1.160 βοειδή, β) ότι η μορφολογία του εδάφους είναι τέτοια ώστε, όταν πνέουν νότιοι - νοτιοδυτικοί άνεμοι στην περιοχή, σε συνάρτηση με το ότι η προτεινόμενη θέση ευρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από τα τελευταία σπίτια του οικισμού, οι οσμές και η σκόνη από τη λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. θα καταλήγουν στη λεκάνη του οικισμού, γ) ότι μεγάλο μέρος της προτεινόμενης θέσης είναι δασική έκταση, καλυπτόμενη από κουμαριές, οι οποίες θα καταστραφούν από την κατασκευή του Χ.Υ.Τ.Α. και δ) ότι στο σχέδιο εκτάκτων περιστατικών (παρ. 9.10.2 της Μ.Π.Ε.) δεν αντιμετωπίζεται ο κίνδυνος λόγω της μέτριας έως υψηλής σεισμικότητας της περιοχής που έχει επισημανθεί στην παρ. 4.4.22. της Μ.Π.Ε. ούτε ο τρόπος αντιμετώπισης τέτοιου κινδύνου.
20. Επειδή, στη Μ.Π.Ε. λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι στην επίμαχη θέση αναπτύσσονται κτηνοτροφικές δραστηριότητες οργανωμένης μορφής (κεφάλαια 2, 4.1, 5.6), αναφέρονται οι κίνδυνοι στην κτηνοτροφία από την λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. λόγω της πιθανής διαρροής στραγγισμάτων (κεφ. 9.6.3) και τα μέτρα που θα ληφθούν για την αντιμετώπιση τους (κεφ. 9.6.5.), προβλέπεται η κατασκευή περίφραξης για την αποφυγή εισόδου κοπαδιών για βοσκή στο χώρο του Χ.Υ.Τ.Α. (κεφ. 9.8.1.), αναφέρονται οι επιπτώσεις στις χρήσεις γης και στις ανθρωπογενείς δραστηριότητες από τη λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. (κεφ. 10.4.8.). Εξάλλου, στην κυρίως μελέτη σχεδιασμού για την επιλογή της θέσης κατασκευής του Χ.Υ.Τ.Α. η θέση «Καρβουνάρι» έλαβε την χαμηλότερη βαθμολογία (3) στο κριτήριο σχετικά με την ύπαρξη κτηνοτροφικής δραστηριότητας στην περιοχή «γιατί παρατηρήθηκε κτηνοτροφική δραστηριότητα εντατικής μορφής» (βλ. σελ. 16 του συμπληρωματικού τεύχους της κυρίως μελέτης σχεδιασμού). Από τα παραπάνω προκύπτει ότι εκτιμήθηκε δεόντως η ύπαρξη της κτηνοτροφικής δραστηριότητας στην περιοχή όπου θα κατασκευασθεί ο Χ.Υ.Τ.Α. Περαιτέρω, στην Μ.Π.Ε. αναφέρεται ότι ο οικισμός Καρβουνάρι απέχει περίπου 1 χιλιόμετρο σε ευθεία γραμμή από την θέση όπου θα κατασκευασθεί ο Χ.Υ.Τ.Α., αλλά δεν είναι ορατός απ' αυτή λόγω της μορφολογίας του εδάφους (κεφ. 2, κεφ. 4). Για την μείωση της μετάδοσης της σκόνης και των οσμών από τη λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. προβλέπεται η περιμετρική δενδροφύτευση του χώρου (κεφ. 9.7.7.). Ειδικώς για την μείωση έκλυσης σκόνης κατά την φάση κατασκευής του έργου συνιστάται η τακτική διαβροχή των περιοχών

εκχωματώσεων και επιχωματώσεων, η συχνή διαβροχή των αποθηκευμένων αδρανών κοκκωδών πρώτων υλών και η μεταφορά των αδρανών υλικών με σκεπασμένα φορτηγά αυτοκίνητα (κεφ. 10.3.1.), ενώ κατά την φάση της λειτουργίας, για την αποφυγή δημιουργίας σκόνης από την χρήση χωμάτινης οδού προβλέπεται η κατασκευή της εσωτερικής οδοποιίας από θραυστό υλικό (3A) το οποίο, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες θα διαβρέχεται συνεχώς και λαμβάνονται συγκεκριμένα προληπτικά μέτρα (φίλτρα στις καμπίνες των οχημάτων, κατάβρεγμα των ουσιών που τείνουν να δημιουργούν σύννεφο σκόνης) (κεφ. 10.4.2). Τέλος, για το πρόβλημα της οσμής, ειδικώς από την παραγωγή και διασπορά βιοαερίου σχεδιάζεται σύστημα απαγωγής και συλλογής του που περιγράφεται στο κεφάλαιο 9.7. της Μ.Π.Ε. Εξάλλου, στη Μ.Π.Ε. αναφέρεται ότι στην μελετώμενη τοποθεσία υπάρχει έντονη βλάστηση αποτελούμενη από πυκνόφυλλα και σκληρόφυλλα, ενώ στον χάρη χρήσεων γης κατά το Corine Land Cover που συνοδεύει την Μ.Π.Ε. το σημείο όπου πρόκειται να κατασκευασθεί ο Χ.Υ.Τ.Α. φαίνεται να ευρίσκεται σε γεωργοδασική περιοχή. Κατά συνέπεια, η Μ.Π.Ε. έχει λάβει υπόψη της και το δεδομένο αυτό. Εξάλλου, η αρμόδια εν προκειμένω, Διεύθυνση Δασών Θεσπρωτίας της Περιφέρειας Ηπείρου βεβαιώνει με το υπ' αριθμ. 2172/16.7.2003 έγγραφό της επί της προμελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων ότι «για το έργο θα απαιτηθούν επεμβάσεις και θα καταληφθούν δασικού χαρακτήρα εκτάσεις ... ο χαρακτηρισμός της έκτασης (δασικός) θα οριστικοποιηθεί με την διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979 (έκδοση πράξης χαρακτηρισμού) ...». Η προσβαλλόμενη έγκριση περιβαλλοντικών όρων περιέχει σχετικώς όρο ότι «για τις πάσης φύσεως εργασίες ή εγκαταστάσεις εντός περιοχών δασικού χαρακτήρα πρέπει προηγουμένως να έχει χορηγηθεί η απαιτούμενη από το Ν.998/79 έγκριση επέμβασης ...». Το ζήτημα της σεισμικής επικινδυνότητας της περιοχής εξετάζεται σε ειδικό κεφάλαιο της Μ.Π.Ε. (κεφ. 8.3), όπου αρχικώς επισημαίνεται ότι «από τις τέσσερις ζώνες σεισμικής επικινδυνότητας στις οποίες έχει διαιρεθεί ο ελληνικός χώρος ο νομός Θεσπρωτίας και ο νομός Πρεβέζης ανήκουν στη ζώνη III (ισχυρώς σεισμόπληκτες περιοχές)» στη συνέχεια δε γίνεται αναλυτική κατάταξη των εδαφολογικών σχηματισμών της περιοχής ανά κατηγορία σεισμικής επικινδυνότητας. Ενόψει των ανωτέρω, και λαμβάνοντας υπόψη ότι στην προσβαλλόμενη πράξη αναφέρεται ότι, κατά τη φάση λειτουργίας του Χ.Υ.Τ.Α., θα πρέπει να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για τυχόν κατολισθήσεις του εδάφους περιμετρικά του Χ.Υ.Τ.Α. (όρος 8.18), ότι θα πρέπει να υπάρχει πρόγραμμα μετρήσεων των καθιζήσεων (όρος 8.19) και ότι ο έλεγχος ευστάθειας του Χ.Υ.Τ.Α. επαναλαμβάνεται στη φάση λειτουργίας κάθε πέντε χρόνια ή και νωρίτερα αν επέλθουν αλλαγές στο σχεδιασμό ή παρατηρηθούν φαινόμενα αστοχίας, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά δεδομένα του Χ.Υ.Τ.Α. (όρος 8.20), ο λόγος ακυρώσεως περί του ότι δεν λήφθηκε υπόψη η υψηλή σεισμικότητα της περιοχής κατά τη σύνταξη της Μ.Π.Ε. πρέπει να

απορριφθεί ως αβάσιμος, εφόσον το ζήτημα αυτό αντιμετωπίστηκε με την μελέτη αυτή καθώς και με την προσβαλλόμενη πράξη, οι δε σχετικές εκτιμήσεις, ως τεχνικές, δεν υπόκεινται περαιτέρω στον ακυρωτικό έλεγχο. Ενόψει των ανωτέρω, ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως προς όλα τα παραπάνω σκέλη.

21. Επειδή, τέλος, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις έχουν εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας λόγω μη ορθής στάθμισης της δημόσιας ωφέλειας και της προστασίας του περιβάλλοντος. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτός ως απαράδεκτος, εφόσον δεν προκύπτει -ούτε προβάλλεται- ότι την δημιουργία του εν λόγω Χ.Υ.Τ.Α. υπαγόρευσαν άλλοι λόγοι από την ανάγκη ορθολογικής διαχείρισης των στερεών αποβλήτων της περιοχής και τερματισμού της ανεξέλεγκτης διάθεσης των απορριμμάτων που λαμβάνει χώρα στις περιοχές που θα εξυπηρετούνται από τον Χ.Υ.Τ.Α. (βλ. κεφ. 3.1. της Μ.Π.Ε.), σε συμμόρφωση με την προμνησθείσα κοινοτική και εθνική σχετική νομοθεσία.